

[Aksel Larsen.]

havde Regeringen ikke været i den Situation at maatte fremsætte et Lovforslag som dette og Rigsdagen eller dens Flertal ikke have været i den Situation at maatte vedtage dette Lovforslag. Jeg har fastslaaet noget lignende ved tidligere Tilfælde, der var mere eller mindre analoge med dette.

Jeg benytter Lejligheden til paa ny at understrege: Hvis Regeringen ikke ønsker ogsaa i Fremtiden at komme i lignende Situationer — forudsat at Regeringen fortsætter i sin nuværende Sammensætning ogsaa efter Valget —, er det nødvendigt, at Regeringen lytter til de Stemmer, der kommer fra Arbejderkredse, og at Regeringen giver sig til at føre en anden og bedre økonomisk Politik.

Det ærede Medlem Hr. Rager har talt om, at Konfliktten er urimelig, fordi en meget stor Minoritet hos Typograferne har stemt ja. Jeg tror ikke, det ærede Medlem er fuldstændig klar over, hvordan Stillingen er i saa Henseende. Hvis det ærede Medlem havde været det, kunde han nemlig ikke have fremsat denne Udtalelse. Ved Afstemningen hos Typograferne er Forslaget blevet forkastet med ca. 2400 Stemmer mod ca. 1500. Deltagelsen i Afstemningen var ca. 90 pCt. Jeg tror ikke, man fra nogen Side kan forlange større Stemmepercent ved en Afstemning; det er kun rent undtagelsesvis, at man ved Folketingsvalg i enkelte Valgkredse kan naa op paa en saa høj Stemmepercent. Det vil sige, at ikke to Femtedele, men kun en Trediedel stemte ja. Det vil sige, at langt mere end det absolutte Flertal af samtlige de Forbundsmedlemmer, hvem Sagen angik, har stemt nej. Derfor tror jeg ikke, at man har Ret til at tilsidesætte denne Afstemning paa den Maade, det foreslaas her.

Der har i De samvirkende Fagforbund været megen Diskussion om det, man kalder Kompetencepørgsmaal. Der har været megen Diskussion om, hvorledes Overenskomstforslag skal afgøres. Man har nu i De samvirkende Fagforbund truffet en Beslutning gaaende ud paa, at hvis der ikke er tilstrækkelig stor Deltagelse fra Medlemmernes Side ved en Urafstemning, hvis Deltagelsen i en Urafstemning ikke ligger paa mindst 75 pCt., skal den kompetente Forsamling i vedkommende Forbund — det er altsaa Hovedbestyrelsen — have Ret til at stemme for de Medlemmer, der ikke deltog i Urafstemningen. Hvis derimod over 75 pCt. af Medlemmerne har deltaget i Urafstemningen, saa skal Urafstemningens Resultat være det gældende.

I dette Tilfælde er altsaa denne Betingelse mere end fyldestgjort. Der har deltaget 90 pCt. i Urafstemningen. Følgelig er det klart, at saa kan man ikke fra nogen saakaldt kompetent Instans inden for De samvirkende Fagforbund sætte sig ud over denne Afstemning, og det forekommer mig heller ikke, at Regering og Rigsdag har Ret dertil. Det forekommer mig ikke, fordi vi her paa Rigsdagen ogsaa har vedtaget en Lov om saadanne Forhold, om, hvorledes der skal stemmes om Forligsforslag. Ogsaa efter denne Lov er alle Betingelser fra Arbejdernes Side sket Fyldest, og Rigsdagen maa have Pligt til i Henhold til sine egne tidligere Vedtagelser at bøje sig for den meget store Stemmepercent, der foreligger her.

Hvis man ikke gør det, saa bliver det nødvendigt at rejse Spørgsmaalet: Er Strejker til Forbedring af Arbejdernes Løn og Arbejdsvilkaar overhovedet mulige og tilladte i dette Land? Jeg synes, Spørgsmaalet er stillet saa klart og stærkt op, som det overhovedet kan opstilles her.

Over for dette vil man anføre det, som allerede er anført af den højtærede Statsminister og af de to Regeringspartiers Ordførere. Man vil sige: alt det kan være meget godt, men vi staar i en Tvangssituation; en Typografkonflikt er i Almindelighed samfundsfarlig, og nu hvor vi skal have Valgkamp, og hvor Rigsdagstrykkeriet er et haabløst Antal Dage bagud med sit Arbejde, kan vi slet ikke taale nogen Konflikt paa dette Omraade.

Dette Synspunkt bliver bestridt af Venstre og af det ærede Bondeparti, som stolende paa at Konfliktten ikke rager dem, siger: Lad bare de københavnske Dagblade blive indstillet. Det er selvfølgelig et meget flot Synspunkt. Jeg kunde i og for sig godt tilslutte mig det. Jeg ved heller ikke rigtig, om det socialdemokratiske Parti set fra partiegoistiske Synspunkter vil være en saa stor Modstander af det. Sagen er den, at denne københavnske Typografkonflikt vil standse alle københavnske Dagblade undtagen „Social-Demokraten“ og „Arbejderbladet“.

Men jeg vil sige til dette Argument fra Regeringens Side: Hvis man virkelig mener, at en Typografkonflikt absolut ikke kan tilledes, hverken i den nuværende Situation, hvor vi skal have Valgkamp, eller i det hele taget, saa er der andre Metoder til at undgaa den end den, der er foreslaaet her. Man behøver ikke skematisk at ophøje Forligsmandens Forslag til Lov. Man behøver det ikke af den Grund, at Forligsmandens For-